

Вапцаров вземаше живо участие и в любителската театрална трупа във фабриката. Помня, че гледах две или три представления с негово участие, но за съжаление сега не мога да си спомня нито ролите, нито пиесите, в които игра. Мисля, че едната пиеса бе "Деятел на студента". Вероятно други участници в тези представления ще могат да кажат нещо повече за тази му дейност.

След женитбата му през м. февруари 1934 г. трябваше да се разделим и нашите срещи станаха по-редки, тъй като той си имаше вече семейни задължения, но мога да кажа, че аз бех винаги най-любезно посрещан, когато посещавах младото семейство, както и всички други гости.

Разделих се с Вапцаров с голямо съжаление през октомври 1935 г., когато напуснах фабриката, за да продължа образованието си. И при тази раздяла той с готовност прие да опакова и изпрати багажа ми във Варна, тъй като се наложи да замина внезапно за уреждане на паспортните формалности. Отново можахме да се срещнем едва след почти шест години. Той беше вече на работа в София и живееше на ул. Ангел Кънчев. ^{№ 34} Една вечер, през време на една моя командировка в София, мисля че беше през март 1941 г., аз го посетих и заварих у него двама или трима други посетители, единият от които беше писателят Хр. Радевски. Забелязах, че при моето влизане гостите се смутиха, но Вапцаров ги успокои някак и той и жена му ме посрещнаха както и по-рано много любезно и ме поканиха на вечеря.

По-късно, след като научих повече подробности за неговата дейност, аз предположих, че смущението, което предизвиках при влизането си, се е дължало на морската ми униформа — тогава аз бях на служба в Дирекцията на водните съобщения — по това време Вапцаров е бил следен от полицията. От разговорите през време на вечерята аз подразбрах, че другите гости са дошли при Вапцаров за някакво